

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Yahudi Varlığının Lübnan'dan Çekilmesinin, Özellikle Lübnan Yöneticileriyle Yapılan Müzakereler Aracılığıyla Olduğunun Hakikati

Haber:

ABD-İran müzakereleri ve Lübnan'ın bu müzakerelerin bir parçası haline getirilmesi.

Yorum:

Son siyasi gelişmeler ve Lübnan da dahil olmak üzere bölgedeki dosyaları ele alan ABD-İran müzakereleri hakkında dolaşanlar, ABD'nin çatışmayı, Lübnan halkının ya da İslam ümmetinin çıkarlarına değil de öncelikle kendi stratejik çıkarlarına, ardından da beslemesi Yahudi varlığının çıkarlarına hizmet edecek şekilde yönetmeye çalıştığına işaret etmektedir.

Amerika, Yahudi varlığının Gazze ve Lübnan'a yönelik saldırılarının başlangıcından bu yana, işgali ve Batı hegemonyasını reddeden direnişin tüm tezahürlerini ortadan kaldırmak umuduyla Yahudi varlığının askerî ve siyasî hedeflerine ulaşmasını sağlamaya çalışmıştır. Ancak sahadaki olayların gidişatı Washington ve Tel Aviv'in istediği gibi ilerlememiştir; zira gerçeklikler, Yahudi varlığının iradesini zorla dayatma gücünün mutlak olmadığını ve çatışmanın sürmesinin, bölgedeki ABD hesaplarını altüst etmekle tehdit ettiğini ortaya koymuştur.

Bu nedenle Washington, çıkarlarını koruyacak ve siyasi projesine zarar verecek şekilde durumların kontrolden çıkmasını engelleyecek alternatif bir yol aramaya başlamıştır. Nitekim bunun üzerine işgal güçlerinin herhangi bir geri çekilmesinin veya gelecekteki herhangi bir güvenlik düzenlemesinin, saha şartlarının dayatılması ya da işgal ve saldırıyı temsil eden temel sorunun çözülmesi aracılığıyla değil, Lübnan yöneticilerinin öncülük ettiği müzakerelerle ilişkilendirilmesi yönünde adımlar atmıştır.

Amerika, her zamanki gibi sopa ve havuç politikasını kullandığı gibi Amerika, İran'daki Devrim Muhafızları'nın saldırılarını müzakerelerin istenilen yönde ilerlemesi için bir baskı kartı olarak kullanmış ve İran, Lübnan ve Yahudi varlığı arasındaki rotaların birleştirilmesi olarak adlandırılan şeyi kabul etmiştir.

Amerika, Yahudi varlığının sadece askeri güçle istediği istikrarı gerçekleştirmesinin mümkün olmadığını farkındadır; bu nedenle onu askeri çatışma aşamasından, bölgedeki varlığını kademeli olarak pekiştirmeye, onunla olan ilişkileri resmileştirmeye ve çeşitli şekillerde tanıma ve normalleşme süreçlerinin önünü açmaya yol açan siyasi düzenlemeler aşamasına taşımaya çalışmaktadır.

Bu nedenle ABD'nin müzakereleri Lübnan'ın yöneticileriyle sınırlandırma konusundaki ısrarını, otoritenin açık bir tutumu olarak görüyoruz; sanki Lübnan devleti kendi adına ve kendi çıkarları için müzakere ediyormuş gibi gösterilirken, aynı zamanda Devrim Muhafızları'nın saldırıları bir baskı kartı olarak istismar edilmekte ve bizzat Trump Netanyahu'ya bu gerçekliği dayatmaktadır.

Gerçek şu ki, bu müzakerelerin genel siyasi çerçevesini çizen, sınırlarını ve yönelimlerini başta kendi çıkarları ve nihayetinde gaspçı varlığın çıkarlarıyla uyumlu olacak şekilde belirleyen bizzat Washington'dur.

Sonra şuna da dikkat çekmek önemlidir; ümmet her eylemi izlemekte ve evlatlarının yaptığı şeyleri hafızasına kazımaktadır; ancak ümmet, her seferinde bu eylemlerin sonuçlarının düşmanlarına hizmet ettiğini de görmektedir; bu nedenle bugün Amerika'ya ve Yahudilere karşı direnenler, kendilerinden önceki yöneticilerin ve örgütlerin müzakere masalarında izlediği yolu tekrar etmemelidirler.

Temel sorun, müzakerelerin şeklinde ya da ayrıntılarında değildir; aksine Amerikan nüfuzuna teslim olmaya ve Yahudi varlığının varlığını bir emri vaki olarak kabullenmeye dayanan bu sürecin kendisindedir. Çünkü ümmetin Amerika ile yaşadığı tüm deneyimler, Amerika'nın tarafsız bir arabulucu olmadığını, aksine bu varlığın bir numaralı gözeticisi ve onun siyasi, askeri ve ekonomik destekçisi olduğunu ve onun suçlarının ve saldırganlığının doğrudan ortağı olduğunu kanıtlamıştır.

Amerika'nın, işgal, saldırı ve tehditlerin devam ettiği bir zamanda ümmeti Batı hegemonyasına boyun eğerek bir şekilde tutmak amacıyla güvenlik ve istikrar bahanesiyle ümmeti her türlü güç tezahürlerinden mahrum bırakmaya çalışması hiç durmamış ve durmayacaktır da.

İslam ümmeti, insani ve maddi imkânların eksikliğini acısını çekmemektedir; zira bakın işte Gazze, en devasa askeri güçlerden birinin karşısında dimdik durmuştur; işte bakın Lübnan'daki direniş, Yahudi varlığının ilerleyişini engellemektedir; işte bakın Devrim Muhafızları, Amerika ve Yahudilere karşı durmaktadır; ancak bunlar, enerjilerini birleştirip onları kapsayıcı bir kalkınma projesine doğru yönlendirecek muhlis siyasi bir liderliğin yokluğunun acısını çekmektedir.

Bu nedenle gerçek çözüm, ABD'nin girişimlerine bağımlı kalmakla ya da uzlaşma ve normalleşme projelerine katılmakla olmaz; aksine Müslümanları birleştirecek ve işgal ve sömürgeciliğe karşı mücadelede onların güçlerini kullanacak ideolojik siyasi bir varlıkla olur.

Toprakları kurtarmanın, mukaddesatları korumanın ve Müslümanları himaye etmenin yolu, teslimiyet şartları üzerinde müzakere etmekten geçmez; aksine Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet Devleti'ni kurarak İslami hayatı yeniden başlatmaktan geçer; zira Müslüman ülkeleri, ordularını ve servetlerini birleştirecek, ümmetin milletler arasındaki konumunu yeniden kazandıracak ve İslam'ın hidayet ve adalet risaletini dünyaya taşıyacak olan bu devlettir.

وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا

“Ne zamanmış o?” diyecekler. De ki: “Yakın olsa gerek!” [İsra 51]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Dr. Muhammed Cabir – Lübnan**